

Hand-out 8 Jozua ontmoet de Here der Heerscharen

1. Een wonderlijke ontmoeting (Jozua 5 vs.13 - 6 vs.2)

- Jozua was op verkenning bij Jericho. Hij was een goed strateeg en probeerde te zien, hoe ze de stad het beste konden benaderen en innemen. Hij zag de hoge muren en de poort van Jericho die volkomen gesloten was: niemand kon daar uit of in gaan, lezen we in Jozua 6 vs.1.
- Hij sloeg zijn ogen op en zag: niet de hoge muren van Jericho, maar een man! In Psalm 121 slaat David zijn ogen op naar de bergen met de vraag, waar zijn hulp vandaan zal komen! Zijn Hulp is van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft, die niet zal toelaten dat zijn voet zal wankelen! De tien verspieters zagen de ommuurde steden en de Enakieten, die veel sterker waren dan zij (Numeri 13 vs.28,31 en 33) Terwijl Jozua en Kaleb van Gods grootheid getuigden: *'Vreest het volk van het land niet, want zij zijn ons tot spijs, hun schaduw is van hen geweken, en de Here is met ons; vreest hen niet!'* (Numeri 14 vs.9). Zou Jozua na veertig jaren nog hetzelfde getuigen?
- De man had een uitgetrokken zwaard en stond tegenover Jozua, waarop hij Hem tegemoet trad met de vraag: *'Behoort gij tot ons of tot onze tegenstanders?'* (vs.13). Op Jozua's vraag geeft Hij geen antwoord. Hij is niet van Israël en ook niet van de inwoners van Jericho, Hij is de God des Hemels. Je kunt niet zomaar over Mij beschikken!~
- Deze man noemt Zich *'De Vorst van het heer des Heren'*. In Hebrreeën 1 lezen we dat de Here Jezus 'boven de engelen gesteld is' en dat de engelen *'Hem moeten huldigen en Hij zijn engelen tot winden en vuurvlammen maakt'* (vs.6-7). Hoewel Michaël **een** engelenvorst is, mogen we weten dat de eeuwige Zoon van God **de** engelenvorst is. De strijd om het beloofde land wordt in de eerste plaats door de Here Zelf gestreden, vandaar de naam 'Israël' (God strijdt).
- Jozua heeft hier een ontmoeting met de eeuwige Zoon van God, Die later als *'Zoon van David'* in Bethlehem geboren werd. zoals Mozes de Here ontmoette, zo mag ook nu Jozua Hem ontmoeten. Zoals Mozes zijn schoenen van zijn voeten moest doen (Exodus 3 vs.5), zo nu ook Jozua. Voordat Jozua Gods volk het land in mocht leiden moest hij eerst overtuigd worden van de heilige, aanwezigheid van de Here Zelf.
- *'Wat heeft mijn Heer tot zijn knecht te zeggen'* was het antwoord dat Jozua aan de Here gaf. Hoewel de Here Jozua, net als eerder Mozes, voor geheel Israël *'groot gemaakt heeft'* (4 vs.14) was Jozua bereid om zich voor Hem ter aarde te buigen en zich als dienstknecht aan de Here te geven.
- Hij was bereid zijn eigen strategie in te ruilen voor dat wat de Here te zeggen had. '
- *'Nu ben Ik gekomen'* waren de woorden van de Here. Het was zijn tijd, niet te vroeg en niet te laat, Hij komt op zijn tijd, de juiste tijd. Dat geldt ook voor de toekomst. Voor de uiteindelijke vervulling van Gods belofte om aan Israël het beloofde land te geven, vindt eerst de persoonlijke ontmoeting plaats tussen het volk en hun God. Dan zal het volk haar knieën voor Hem buigen en Hem gehoorzaam zijn. het is de opmaat naar de uiteindelijke overwinning!

Gespreksvragen:

1. Jozua sloeg zijn ogen op en zag de hoge muren en de gesloten poort van Jericho, maar boven dit alles zal Hij de Here der Heerscharen! (Zie Psalm 121) Wat mogen we hiervan leren?
2. Jozua wilde weten of Hij bij Israël- of bij de tegenstanders behoort. Wij kunnen niet zomaar over Hem beschikken en claimen dat Hij van ons is. Wat betekent dit voor ons?
3. De verschijning met de 'Vorst van het heer des Heren' laat ons zien dat het hier in de eerste plaats om een geestelijke strijd gaat. Uit Hebrëen 1 blijkt dat het hier om de Zoon van God gaat. Wat betekent deze ontmoeting voor ons?
4. Hoe ervaren wij zijn heiligheid en hoe gaan wij hier mee om?
5. Jozua noemt zichzelf 'zijn knecht' en is bereid om zich door Hem te laten leiden in de strijd. Wat kunnen we hiervan leren?